

Christus in de brief aan de Hebreeën

Het doel van de brief

Geschreven aan Hebreeuwse christenen, in de tijd voor de verwoesting van de tempel in het jaar 70. Dat is de tijd dat velen van hen 'ijveraars voor de wet' waren, Hand.21:20. Vanwege moeiten en lijden dreigden sommigen de Heer op te geven en terug te keren naar het Jodendom. Hier waarschuwt de schrijver voor, want uiterlijke vormen vertroebelen het zicht op de hemelse volmaaktheid. Het is een 'last' voor de wedloop, Heb.12:1-2. De schrijver toont daarom de voortreffelijkheden van Christus waarvan de lezers dreigden af te drijven.

**Daarom moeten wij des te sterker ons richten naar wat wij gehoord hebben, opdat wij niet misschien afdrijven. Heb.2:1*

**Laten wij dan vrezen, dat niet misschien iemand van u, terwijl een belofte om in zijn rust in te gaan overblijft, schijnt achter te blijven. Heb.4:1*

**Over hem hebben wij veel te zeggen, dat ook moeilijk te verklaren is, omdat u traag bent geworden in het horen. Heb.5:11*

**Laten wij daarom het woord van het begin van Christus laten rusten en voortgaan tot het volkomene, Heb.6:1*

**Kijkt u uit dat u Hem die spreekt, niet afwijst. Heb.12:25a*

Het christendom is in alles 'beter' dan het Jodendom

Een betere hoop, 7:19

Een beter verbond, 7:22

Betere beloften, 8:6

Betere slachtoffers, 9:23

Een beter en blijvend bezit, 10:34

Een beter, een hemels vaderland, 11:16

Een betere opstanding, 11:35

Een beter slachtoffer, 11:4

Iets beters voor ons, 11:40

De heerlijkheid van Christus

De schrijver toont in hoofdstuk 1 en 2 de lezers de heerlijkheid van Christus, eerst als de eeuwige Zoon, de God van het Oude Testament

Deze, die de uitstraling is van zijn heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen, Heb.1:3a

Dan citeert de schrijver Psalm 45 waar God spreekt tot de Zoon.

En van de engelen zegt Hij wel: 'Die zijn engelen tot geesten maakt en zijn dienaars tot een vuurvlam', maar van de Zoon: 'Uw troon, O God, is tot in alle eeuwigheid en de scepter van de rechtmatigheid is de scepter van uw koningschap. U hebt gerechtigheid liefgehad en wetteloosheid gehaat; daarom heeft God, uw God, u gezalfd met vreugdeolie boven uw metgezellen'. Heb.1:7-9

Dan laat hij vanuit Ps102 zien dat deze Zoon de eeuwige Schepper is, Hb1:10-12.

In hb2 laat de schrijver zien dat Christus ook de volmaakte mens is.

Want niet aan engelen heeft Hij onderworpen het toekomstige aardrijk waarover wij spreken, maar iemand heeft ergens betuigd en gezegd: 'Wat is de mens dat U hem gedenkt, of de menszoon dat U acht op hem geeft? U hebt hem een weinig minder gemaakt dan de engelen; met heerlijkheid en eer hebt U hem gekroond en hem gesteld over de werken van uw handen; alles hebt U onder zijn voeten onderworpen'. Want door Hem alles te onderwerpen heeft Hij niets overgelaten dat Hem niet onderworpen zou zijn. Maar nu zien wij nog niet alles aan Hem onderworpen; Heb.2:5-8

Ook is Christus de volmaakte hogepriester

Daar wij nu een grote hogepriester hebben, die de hemelen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God, laten wij de belijdenis vasthouden. Want wij hebben niet een hogepriester die niet met onze zwakheden kan meelijden, maar Een die in alle dingen verzocht is als wij, met uitzondering van de zonde. Heb.4:14-15

Vergelijking met Melchisedek in Heb.7: meer dan Abraham, meer dan Levi, zonder begin of einde, Priester naar de kracht van een onvergankelijk leven, Heb.7:16. De wet heeft niets tot volmaaktheid gebracht, Heb.7:19. Het oude (Het Jodendom met zijn tempeldienst) is daarom 'dicht bij de verdwijning', Heb.8:13

Christus is ook het volmaakte offer

Maar Christus, gekomen als hogepriester van de komende goederen, door de grotere en volmaktere tabernakel, niet met handen gemaakt (dat is niet van deze schepping), ook niet door het bloed van bokken en kalveren, maar door zijn eigen bloed, is eens voor altijd ingegaan in het heiligdom na een eeuwige verlossing verworven te hebben. Heb.9:11-12, zie ook vs26

Hij is de middelaar van een nieuw verbond, Heb.9:15. Het wordt in de toekomst gesloten met Juda en Israël, Heb.8:8-10. Wij zijn door het bloed van dit verbond in de zegen gebracht

Het leven met Hem is door geloof, niet door het zien

Uiterlijke vormen (Jodendom) is 'zien', 'ervaren', 'resultaat'. Geloof is dat wat *niet* gezien wordt, ook het resultaat niet.

Het geloof nu is de zekerheid van wat men hoopt, de overtuiging van wat men niet ziet. Heb.11:1

In het geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloften te hebben ontvangen, maar zij zagen het in de verte en begroetten het, en beleden dat zij vreemdelingen en bijwoners op de aarde waren. Heb.11:13

Op weg naar het einddoel, Heb.11:16, de wedloop volbrengen, Heb.12:1-2

Er is op de geloofsweg sprake van moeiten en lijden.

Want let op Hem die zo'n tegenspraak door de zondaars tegen Zich heeft verdragen, opdat u niet moe wordt en in uw zielen bezwijkt. U hebt nog niet ten bloede toe tegenstand geboden in de strijd tegen de zonde, en u hebt de vermaning vergeten die tot u als tot zonen spreekt: 'Mijn zoon, acht de tuchtiging van de Heer niet gering en bezwijk niet als u door Hem bestraft wordt; want wie de Heer liefheeft, tuchtigt Hij en Hij geselt iedere zoon die Hij aanneemt'.
Heb.12:3-6

Pas op bitterheid, want dat leidt tot zonde, Heb.12:15-16, we zijn namelijk genaderd tot de betere dingen, Heb.12:18-24 en dit buiten de legerplaats.

Daarom heeft ook Jezus, opdat Hij door zijn eigen bloed het volk zou heiligen, buiten de poort geleden. Laten wij daarom tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, terwijl wij zijn smaad dragen. Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige.
Heb.13:12-14

Tot slot roept de schrijver op tot gedrag passend bij de hemelse Heer, Heb.13:1-6, daarbij de voorgangers in ere houden en navolgen, Heb.13:7,17

Laat u niet meeslepen door allerlei en vreemde leringen; want het is goed dat het hart gesterkt wordt door genade, niet door spijzen, waarvan zij die daarin wandelden, geen nut hadden. Heb.13:9

Als priesters naderen wij tot in het heiligdom, Heb.10:19-22. Het ware altaar is Christus,
Heb.13:10

Laten wij dan door Hem voortdurend een lofoffer brengen aan God, dat is de vrucht van de lippen die zijn naam belijden. En vergeet de weldadigheid en de mededeelzaamheid niet, want in zulke offers heeft God een welbehagen. Heb.13:15-16

Door op Hem te zien is het mogelijk 'tot het doen van zijn wil, terwijl Hij in ons doet wat voor Hem welbehaaglijk is door Jezus Christus', Heb.13:21

Hem zij de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid. Heb.13:21b